

การศึกษาวัจนกรรมที่ปรากฏในบทสนทนาของชาวต่างประเทศ
ที่ฝึกพูดภาษาไทย
A STUDY OF SPEECH ACTS IN DIALOGUES OF THE FOREIGN SPEECH
TRAINING THAI LANGUAGE

รังสิณีย์ ซื่อเกียรติขจร^{1*} นราวัลย์ พูลพิพัฒน์² และ สนิท สัตย์ภาส³
Rangsinee Suekiatkhajon^{1*}, Narawan Poonpipat² and Sanit Sattayopas³

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ 202 ถ.ช้างเผือก ต.ช้างเผือก อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 50300^{1,2,3}
Chiang Mai Rajabhat University, 202 Chang Puak Road, Chang Puak Sub-district, Mueang
District, Chiang Mai Province 50300^{1,2,3}

*Corresponding author E-mail: catty2ne1@gmail.com

(Received: May 11, 2017; Revised: June 21, 2019 ; Accepted: Jun 25, 2019)

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องการศึกษาวัจนกรรมที่ปรากฏในบทสนทนาของชาวต่างประเทศที่ฝึกพูดภาษาไทยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาประเภทการใช้วัจนกรรมที่ปรากฏอยู่ในบทสนทนาของนักศึกษาต่างประเทศที่เรียนภาษาไทย 2) เพื่อศึกษาลักษณะของความร่วมมือในการสนทนาของนักศึกษาต่างประเทศที่เรียนภาษาไทย ผลการวิจัยพบว่า

1. ประเภทการใช้วัจนกรรมในบทสนทนาของนักศึกษาต่างประเทศ มีจำนวน 4 กลุ่ม โดยเรียงจากมากไปน้อย ได้แก่ วัจนกรรมการแสดงความรู้สึก วัจนกรรมกลุ่มผูกมัด วัจนกรรมกลุ่มบอกกล่าว และวัจนกรรมกลุ่มชี้แนะ ส่วนวัจนกรรมกลุ่มแถลงการณ์ไม่พบในบทสนทนา

2. ลักษณะความร่วมมือในการสนทนาของนักศึกษาต่างประเทศที่เรียนภาษาไทยไม่เป็นไปตามหลักความร่วมมือของเฮอ์เบิร์ต พอล ไกรซ์ มีการละเมิดหลักการสนทนา เนื่องจากนักศึกษาไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์อย่างแท้จริง ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญสำหรับการสื่อสารของนักศึกษาต่างประเทศ

คำสำคัญ: วัจนกรรม, ปัญหาการใช้ภาษาไทย

¹ นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

^{2,3} รองศาสตราจารย์ สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ABSTRACT

The purposes of the study of speech acts in the dialogues of foreign trainees of Thai language aimed to; 1) study the types of speech acts used in the dialogues, and 2) investigate the cooperative characters in the dialogues. As the result, it was found that:

1. There were 4 types of speech acts used in the dialogues which could be arranged in the following orders; speech acts of feeling expression, speech acts of obligation, speech acts of narration, and speech acts of guidance. The speech acts of statement, however, were not found in the dialogues.

2. Cooperative characters in the dialogues which do not correspond with the principles of Herbert Paul Grice was the conversation violation, because students did not truly understand the meanings of vocabularies. This was a major problem for foreign students who learn to communications in Thai language.

KEYWORDS: Speech Acts, Problems of Using Thai Language

บทนำ

ภาษาไทยถึงแม้ไม่ใช่ภาษาที่ทั่วโลกให้การยอมรับว่าเป็นภาษาสากลที่ต้องใช้ในการติดต่อสื่อสาร แต่ปัจจุบันได้มีชาวต่างประเทศให้ความสนใจศึกษาภาษาไทยเป็นภาษาที่สองเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเหตุผลต่าง ๆ ทั้งเหตุผลทางการเมือง สังคม เศรษฐกิจ การค้าและการศึกษา เป็นต้น ทำให้การสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองในปัจจุบันนั้นได้รับความนิยมเพิ่มมากขึ้น ดังที่เอมอร์ ชิตะโสภณ (2527) กล่าวถึงการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ว่าการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศนั้นมีแนวโน้มจะขยายตัวกว้างขวางขึ้นทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ปัจจุบันนักศึกษาจีนมีความสนใจที่จะเรียนภาษาไทยมากขึ้น และผู้ประกอบการชาวจีน

ได้ให้ความสนใจในการส่งบุตรหลานของตนมาศึกษาต่อในประเทศไทย โดยเห็นว่าหากมีความรู้ด้านภาษาไทยเพิ่มขึ้น เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะทำให้มีข้อได้เปรียบในการหางานทำทั้งในบริษัทที่ใช้ภาษาไทย และที่มีความเกี่ยวข้องกับประเทศไทย ดังจะเห็นได้จากการที่มีนักศึกษาต่างชาติเข้ามาเรียนภาษาไทยที่มหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในประเทศไทยทุกปี

ภาษาไทยเป็นภาษาที่นักศึกษาจีนเลือกเรียนมากที่สุดในบรรดาภาษาประเทศเพื่อนบ้าน จำนวน 5 ภาษา ได้แก่ ภาษาไทย ภาษาลาว ภาษาพม่า ภาษากัมพูชา และภาษาเวียดนาม ปัจจุบันมีนักศึกษาจีนที่กำลังศึกษาภาษาไทยในสาธารณรัฐประชาชนจีนอยู่มากกว่า 2,000 คน นอกจากนี้รัฐบาลจีนยังมีนโยบายให้มหาวิทยาลัยอีก 6 แห่ง

ทั่วสาธารณรัฐประชาชนจีนเปิดสอนภาษาไทย เป็นวิชาเอกในระดับปริญญาตรี และสถาบัน การศึกษาระดับอุดมศึกษาทั้ง 16 แห่ง ในมณฑล ยูนนานเปิดสอนวิชาภาษาไทยเป็นวิชาเลือกด้วย แต่มหาวิทยาลัยเหล่านี้สามารถรับนักศึกษา ได้ในจำนวนจำกัดทำให้นักเรียนจีนเดินทาง มาเรียนภาษาไทยที่ประเทศไทยมากขึ้น (นิภา กัญพงศ์ศักดิ์, 2555)

มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์นเป็น อีกหนึ่งสถาบันการศึกษาที่ให้ความสำคัญกับ การสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง เนื่องจาก ทางมหาวิทยาลัยได้มีนโยบายรับชาวต่างชาติ เข้า มา ศึกษา ภาษา ไทย และ เรียน รู้ ขนบธรรมเนียมประเพณีไทยและวัฒนธรรม ไทยอย่างต่อเนื่อง และได้ให้คณะศิลปศาสตร์ เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดการเรียน การสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองให้กับ นักศึกษาต่างชาติ

นอกจากนี้มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น ยังมีโครงการนักศึกษาแลกเปลี่ยนระหว่าง สาธารณรัฐประชาชนจีนกับประเทศไทย และได้รับความสนใจจากนักศึกษาชาวจีน ที่จะเข้ามาศึกษาเรียนรู้ภาษาไทยเป็นภาษา ที่สองทุกปีการศึกษา ในปีการศึกษา 2557 จึงมีนักศึกษาแลกเปลี่ยนที่มีความสนใจภาษาไทย จากมหาวิทยาลัยครุศาสตร์แห่งยูนนาน มณฑล ยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน เข้ามาศึกษา ในหลักสูตรประกาศนียบัตร การฝึกวิชาชีพ การเป็นครู จำนวน 17 คน และกำลังฝึกพูด ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองซึ่งเมื่อผู้วิจัยได้ สังเกตจากการใช้ภาษาในการสนทนาของ นักศึกษาต่างประเทศแล้วพบว่า นักศึกษา

ดังกล่าวสามารถออกเสียงและสื่อสารระหว่าง กันได้ แต่ถ้อยคำที่เลือกใช้ในบทสนทนาตลอด จนการใช้คำศัพท์พื้นฐานต่าง ๆ กลับไม่สามารถ สื่อความหมายที่แท้จริงของการสนทนาได้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับ วัจนกรรมในบทสนทนาของชาวต่างประเทศ ที่ฝึกพูดภาษาไทย

วรพงศ์ ไชยฤกษ์ (2549) ศึกษา ปัญหาของการจัดการสอนภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศให้ผู้เรียนชาวต่างประเทศ พบว่า ครูผู้สอนไม่ทราบถึงลักษณะการเรียนรู้ (Learning Styles) และกลวิธีการเรียนรู้ (Learning Strategies) ของผู้เรียนชาวต่างประเทศ จึงทำให้การเรียนการสอนไม่มีประสิทธิภาพ เท่าที่ควร ส่วนการเรียนการสอนภาษาที่มี ประสิทธิภาพนั้น ผู้สอนควรให้ความสำคัญ ต่อผู้เรียนไม่ว่าผู้สอนจะสอนนักเรียนใน ระดับใด ต้องรู้จักและเข้าใจธรรมชาติของ ผู้เรียนของตนเป็นอย่างดี เนื่องจากผู้เรียน แต่ละคนสามารถเรียนรู้ได้ดีในสภาพแวดล้อม ที่แตกต่างกัน และจะมีวิธีการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน

นอกจากนี้ดุชฎี กองสมบัติ (2549) ยังพบว่า ปัญหาและการแก้ไขปัญหาการใช้ ภาษาไทยของชาวต่างชาติ ได้แก่ การออกเสียง ตัวพยัญชนะไม่ชัด การลากเสียงสระให้ยาว การไม่นิยมพูดคำลงท้าย “คะ” “ครับ” และ การใช้คำทักทายและกล่าวคำว่า “สวัสดี” ซึ่งผู้สอนได้แก้ปัญหาดังกล่าวโดยการฝึกทักษะ ในแต่ละเรื่องซ้ำหลาย ๆ ครั้งและผู้เรียนทำตาม ได้ดี ซึ่งราฮิม และฮัมซะห์ (Rahim and Hamzah, 2009) อธิบายถึงปัญหาในการเรียนภาษาไทย เป็นภาษาต่างประเทศว่าปัญหาที่เกิดขึ้น

เป็นปัญหาเกี่ยวกับความแตกต่างในเชิงภาษาศาสตร์ ทั้งในด้านสัทวิทยา (Phonology) ระบบคำ (Morphology) และวากยสัมพันธ์ (Syntax) จากการศึกษาข้อมูลจึงทำให้พบว่า ยังไม่มีใครได้ศึกษาเกี่ยวกับวัจนกรรมในบทสนทนาของชาวต่างประเทศที่ฝึกพูดภาษาไทย

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาวิเคราะห์บทสนทนาของนักศึกษาต่างประเทศที่เรียนภาษาไทยตามแนวคิดวัจนกรรมของ จอห์น อาร์ เซอร์ล (Searle, 1969) ที่ช่วยให้สามารถเห็นถึงลักษณะการใช้ประโยคต่าง ๆ ในการสื่อสารของนักศึกษาต่างประเทศ ร่วมกับการใช้แนวคิดหลักความร่วมมือในการสนทนา และความหมายซึ่งป่งเป็นนัยของ เฮอร์เบิร์ต โพล ไกรซ์ (Grice, 1975) เพื่อให้ทราบถึงข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นในการสื่อสารและวิธีการที่ใช้สนทนาโต้ตอบกันของนักศึกษาต่างประเทศที่เรียนภาษาไทย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประเภทการใช้วัจนกรรมที่ปรากฏในบทสนทนาของนักศึกษาต่างประเทศที่เรียนภาษาไทย
2. เพื่อศึกษาลักษณะของความร่วมมือในการสนทนาของนักศึกษาต่างประเทศที่เรียนภาษาไทย

ขอบเขตของการวิจัย

1. แหล่งข้อมูล นักศึกษาจีนที่เรียนอยู่ มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทิร์น ถนนมหิตล ตำบลหายยา อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2557 จำนวน 17 คน

2. เนื้อหาในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเรื่องเกี่ยวกับวัจนกรรมที่ปรากฏในบทสนทนาของนักศึกษาต่างประเทศที่เรียนภาษาไทยและกำลังฝึกพูดภาษาไทยเท่านั้น โดยจะเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม การสัมภาษณ์ และการสังเกตจากสถานการณ์ต่าง ๆ จากนั้นนำมาถอดเสียงบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร นำมาวิเคราะห์บทสนทนาโดยอ้างอิงกับ ทฤษฎีวัจนกรรม (Speech Acts) ของ จอห์น อาร์ เซอร์ล (Searle, 1979) และทฤษฎีความร่วมมือในการสนทนา และความหมายที่เป็นนัยของ เฮอร์เบิร์ต โพล ไกรซ์ (Grice, 1975)

วิธีการดำเนินวิจัย

1. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ซึ่งรวบรวมข้อมูลจากการสนทนา และการสังเกตข้อมูลมีลักษณะเชิงพรรณนา

2. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่บทสนทนาของนักศึกษาต่างประเทศที่เข้ามาศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทิร์น และกำลังฝึกพูดภาษาไทย 17 คน จำนวน 119 บทสนทนา จากหัวข้อการสนทนาทั้งหมด 7 หัวข้อ ได้มาโดยการสอบถาม การสัมภาษณ์ และการสังเกตจากสถานการณ์ต่าง ๆ พร้อมกับบันทึกไว้

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้นคว้านี้ได้แก่

3.1 แบบบันทึกการสนทนาที่ได้จากการบันทึกเสียงไว้เป็นลายลักษณ์อักษร

3.2 แบบวิเคราะห์ประเภทและความร่วมมือการใช้วัจนกรรม

สรุปผลการวิจัย

1. การใช้วัจนกรรมในบทสนทนาของนักศึกษาชาวต่างประเทศที่ฝึกพูดภาษาไทยจำนวน 4 กลุ่ม โดยเรียงจากมากไปน้อย ดังนี้

1.1 การแสดงความรู้สึก (Expressives) เป็นกลุ่มถ้อยคำที่บ่งบอกอารมณ์ความรู้สึก และทัศนคติของผู้พูดที่มีต่อผู้ฟังหรือสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบข้างเท่านั้น ผู้พูดไม่มีความประสงค์จะให้ผู้ฟังกระทำการสิ่งใดหรือผู้ฟังทราบถึงข้อมูลสำคัญแต่อย่างใด

1.2 กลุ่มผูกมัด (Commissives) เป็นถ้อยคำที่ผู้พูดมีจุดมุ่งหมายแสดงให้เห็นว่า จะกระทำการบางอย่างเพื่อผู้ฟังในอนาคต

1.3 กลุ่มบอกกล่าว (Assertives) เน้นให้เห็นว่าผู้พูดเชื่อในความจริงเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ และความเป็นไปที่เกิดขึ้นรอบ ๆ ตัว ดังนั้น จึงต้องการบอกเล่าข้อมูลดังกล่าวด้วย เห็นว่าผู้ฟังยังไม่ทราบหรือจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ฟัง

1.4 กลุ่มชี้แนะ (Directives) แสดงถึงความพยายามของผู้พูดที่ต้องการให้ผู้ฟังกระทำการบางอย่างเพื่อผลประโยชน์ของผู้พูดแต่มิมีน้ำหนักของถ้อยคำต่างกันขึ้นกับสถานภาพทางสังคมและความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง

2. การศึกษาบทสนทนาของนักศึกษาชาวต่างประเทศที่ฝึกพูดภาษาไทยตามหลักความร่วมมือของเฮร์เบิร์ต พอล โกรซ์ ที่มี

หลักความร่วมมือทั้ง 4 หลัก พบว่า ส่วนใหญ่นักศึกษาชาวต่างประเทศได้ละเมิดหลักความร่วมมือในการสื่อสาร ทั้ง 4 หลัก

อภิปรายผล

1. จากการศึกษาวาจกรรมที่ปรากฏในบทสนทนาของชาวต่างประเทศที่ฝึกพูดภาษาไทยตามแนวคิดเรื่องวัจนกรรมของจอห์น อาร์ เซอร์ลพบการใช้วัจนกรรม จำนวน 4 กลุ่ม โดยเรียงจากมากไปน้อย ได้แก่ วัจนกรรม การแสดงความรู้สึก วัจนกรรมกลุ่มผูกมัด วัจนกรรมกลุ่มบอกกล่าว วัจนกรรมกลุ่มชี้แนะ ส่วนวัจนกรรมกลุ่มแถลงการณ์ไม่พบในบทสนทนา สอดคล้องกับจินดารัตน์ ธรรมมวฑูต (2553) กล่าวว่า การแบ่งประเภทของข้อบกพร่องในการสื่อสารโดยใช้แนวคิดเรื่องจุดมุ่งหมาย วัจนกรรม ทำให้พบว่าข้อบกพร่องในการสื่อสารที่มีแนวโน้มจะส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลมากที่สุด ได้แก่ ข้อบกพร่องที่เกี่ยวข้องกับจุดมุ่งหมาย วัจนกรรม “แสดงความรู้สึก” แต่ขัดแย้งกับงานวิจัยของฮามัม สุปรียาดี (2548) ที่พบ วัจนกรรมในเว็บโฆษณาไทย-อินโดนีเซีย ทั้ง 5 ประเภท ดังที่กล่าวว่า วัจนกรรมที่ใช้ในโฆษณาแบบแถบประกาศ ทั้งภาษาไทยและภาษาอินโดนีเซียเรียงลำดับตามปริมาณการใช้จำนวน 5 ประเภท ได้แก่

- 1) การกล่าวความจริง ใช้ถ้อยคำการยืนยันและการแนะนำ
- 2) การกล่าวชี้แนะ ใช้ถ้อยคำเชิญชวน
- 3) การกล่าวผูกพัน ใช้ถ้อยคำการนำเสนอ
- 4) การกล่าวประกาศ ใช้ถ้อยคำการแจ้งให้ทราบ

2. ผลการวิจัยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับลักษณะของความร่วมมือในการสนทนาของนักศึกษาต่างประเทศที่เรียนภาษาไทยพบว่า ได้มีการละเมิดหลักการสนทนาทั้ง 4 หลัก โดยเซอร์เบิร์ต พอล ไกรซ์ (1975) กล่าวว่า ในการสนทนาเราจะได้ปฏิบัติตามหลักความร่วมมือในการสนทนาทุกหลักตลอดเวลา การไม่ปฏิบัติตามหลักความร่วมมือในการสนทนาในข้อใดข้อหนึ่งนี้เรียกว่าการละเมิดหลักการสนทนา ซึ่งผลการวิจัยมีการละเมิดหลักการสนทนา ทั้ง 4 หลักสอดคล้องกับธีระ รุ่งธีระ และอินธิสาร ไชยสุข (2552) กล่าวว่า จากการศึกษา วัฒนธรรมปฏิบัติศาสตร์กับการถอดรหัสรักของคุณหญิงกิริติในซังหลังภาพเดอะมิวสิคัล พบว่า หม่อมราชวงศ์กิริติ มีกลวิธีในการเข้ารหัสโดยการกระทำที่ผิดหลักความร่วมมือ 4 หลัก ได้แก่ หลักด้านปริมาณ หลักด้านคุณภาพ หลักด้านความสัมพันธ์ และหลักด้านลักษณะหรือวิธีการ โดยการศึกษาครั้งนี้พบการละเมิดหลักวิธีการมากที่สุด เนื่องจาก นักศึกษาชาวต่างประเทศมีความรู้เรื่องคำศัพท์น้อยจึงทำให้ลักษณะการสนทนาที่ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ของผู้พูดและทำให้เกิดความไม่ชัดเจนในการสนทนาอันดับรองมาคือการละเมิดหลักปริมาณเกิดจากการเลือกใช้คำศัพท์ที่ไม่ถูกต้องโดยนักศึกษาชาวต่างประเทศจะใช้ คำมากหรือน้อยเกินไปจนทำให้คู่สนทนาเกิดความสับสนได้ การสนทนาควรให้สาระข้อมูลที่จำเป็นต่อจุดมุ่งหมายในการสนทนา ไม่ให้สาระข้อมูลที่มากเกินไปจนเกิดความตึงเครียด อันดับต่อมาคือการละเมิดหลักตรงประเด็น ตามที่ไกรซ์

(1975) กล่าวว่า หลักตรงประเด็น คือ ผู้สนทนาควรพูดเฉพาะสิ่งที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการสนทนา ซึ่งนักศึกษาชาวต่างประเทศได้ ละเมิดหลักตรงประเด็น เนื่องจากในการสนทนา นักศึกษาชาวต่างประเทศฟังคู่สนทนาพูดไม่เข้าใจ จึงทำให้การสนทนานั้นนอกนอกประเด็นหรือไม่ตรงประเด็นกัน และสุดท้ายคือการละเมิดหลักคุณภาพ ไกรซ์ (1975) กล่าวว่า หลักคุณภาพ คือ ผู้สนทนาควรพูดแต่ความจริง ไม่ควรพูดในสิ่งที่ไม่เป็นความจริง ไม่พูดในสิ่งที่ไม่มีหลักฐานเพียงพอ ซึ่งจะเห็นได้ว่า นักศึกษาชาวต่างประเทศไม่มีจุดประสงค์จะโกหกหรือพูดในสิ่งที่ไม่เป็นความจริง แต่ในบางครั้งนักศึกษชาวต่างประเทศได้ใช้ประโยคในการสนทนาที่ดูเกินจริง จึงทำให้เกิดการละเมิดหลักคุณภาพ

จากผลการวิจัยจึงทำให้ทราบถึงปัญหาของการสื่อสารของนักศึกษาต่างประเทศ ซึ่งการเรียนการสอนควรกระตุ้นให้นักศึกษาจำคำศัพท์ให้ได้มาก ๆ สำหรับปัญหาที่เกิดขึ้นนี้จากการสังเกตตามสถานการณ์ต่าง ๆ พบว่า นักศึกษาจีนมักจะใช้ชีวิตประจำวันอยู่ในกลุ่มของคนจีนด้วยตนเอง จึงอาจทำให้การฝึกอ่านออกเสียงภาษาไทยเกิดข้อผิดพลาดขึ้นได้ รวมทั้งทำให้การออกเสียงไม่ได้รับการพัฒนาอย่างถูกต้อง และพบว่าในชีวิตประจำวัน นักศึกษาไม่ค่อยได้ใช้ภาษาไทยจึงทำให้พูดหรือออกเสียงไม่ได้ ประกอบกับไม่กล้าพูดเพราะอายว่าตนเองพูดไม่ชัด เมื่อไม่ได้ฝึกพูดบ่อย ๆ จึงทำให้พูดไม่คล่อง ฉะนั้นนักศึกษาจีนจึงควรสร้างความกล้าในการใช้ภาษาไทย ซึ่งนักศึกษาต่างประเทศที่ถือว่ามีความสามารถ

ในการใช้ภาษาไทยได้ต้อง “ใช้ให้เป็นอัตโนมัติ”
ซึ่งเกิดจากการประมวลความคิดและถ่ายทอด
ออกมาเป็นภาษาไทยได้ดี

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

นำผลวิจัยที่ได้ไปพัฒนาความสามารถ
ในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของชาวต่างชาติ
และเป็นแนวทางช่วยชาวต่างชาติที่สนใจศึกษา
ภาษาไทยได้พัฒนาดตนเองให้เข้าลักษณะของ
ภาษาไทยที่ถูกต้องได้

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยต่อไป

ควรศึกษาเกี่ยวกับการเลือกใช้คำ
ศัพท์ของชาวต่างชาติที่สนใจศึกษาภาษาไทย
และศึกษาเกี่ยวกับข้อบกพร่องทางการใช้ภาษาไทย
ของชาวต่างชาติ

เอกสารอ้างอิง

- จินดารัตน์ ธรรมรุ่งฤทธิ์. (2553). ข้อบกพร่องเชิงวัจนปฏิบัติศาสตร์ในการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม:
กรณีศึกษาการใช้ภาษาไทยของผู้พูดชาวอเมริกันและชาวจีน. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต, สาขาภาษาศาสตร์เพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์).
- ดุขฎี กองสมบัติ. (2549). ประสบการณ์การสอนภาษาไทย ณ มหาวิทยาลัยชนชาติกว้างซี.
สืบค้นจาก <http://gotoknow.org/blog/academicpapers/152321>
- ธีระ รุ่งธีระ และอินธิสาร ไชยสุข. (2552). ซ่อนอยู่ในคำทุกคำเสมอ แวดวงพันธุ์พุดอะไร: วัจนปฏิบัติ
ศาสตร์กับการถอดรหัสรักของคุณหญิงกิริติใน ช่วงหลังภาพ เดอะมิวสิคัล. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ ภาควิชาวรรณคดี, และฝ่ายวิจัยธนาคาร
กรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ศูนย์สังคมศิลป์.
- นิภา กุพงษ์ศักดิ์. (2555). ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาต่างชาติ: กรณีศึกษานักศึกษาจีน
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. กรุงเทพฯ: คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วรพงศ์ ไชยฤกษ์. (2549). ลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ของชาวต่างประเทศที่เรียน
ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษา
ไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- เอมอร ชิตตะโสภณ. (2527). ประวัติและวิวัฒนาการของเรื่องในวรรณคดีไทย: วิเคราะห์
แนวภาษาศาสตร์เชิงสังคม (รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการ
การวิจัยแห่งชาติ.
- ฮามัม สุปรียาดี. (2548). การศึกษาลักษณะวัจนกรรมที่ปรากฏในเว็บโฆษณาไทย-อินโดนีเซีย
ตามแนววัจนปฏิบัติ ศาสตร์. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาภาษาศาสตร์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์).

- Grice, P. (1975). *Logic and conversation*. In Peter Cole and Jerry Morgan (eds.), *Syntax and Semantics 3*. New York: Academic press.
- Searle, J. (1969). *Speech acts*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Su, N. C., Rahim, N. A., & Hamzah, Z. A. Z. (2009). Problems in learning the Thai language as a foreign language. *The International Journal of the Humanities*, 6(12), 9–18.

